

Bauer Joseph

Izhaja dne 1.- 10. in 20. vsakega meseca
vom urednik France Bevk. Cena glasila:
1 milimeter visocine v širini enega stolpa L. 30, za trgovske
bilna, naznajila itd., vrsta 1 L. - Celotna
naročnina 15 L. Za inozemstvo 22.50 L.

Uredništvo in upravništvo v Gorici, Via C. Favetti 9
1 milimeter visocine v širini enega stolpa L. 30, za trgovske
naročnina 15 L. Za inozemstvo 22.50 L.

Tisk Narodna Tiskarna.

Izdajatelj in odgo-

reklame, bančna obvestila, poslana, osmrtnice, va-

Leto III.

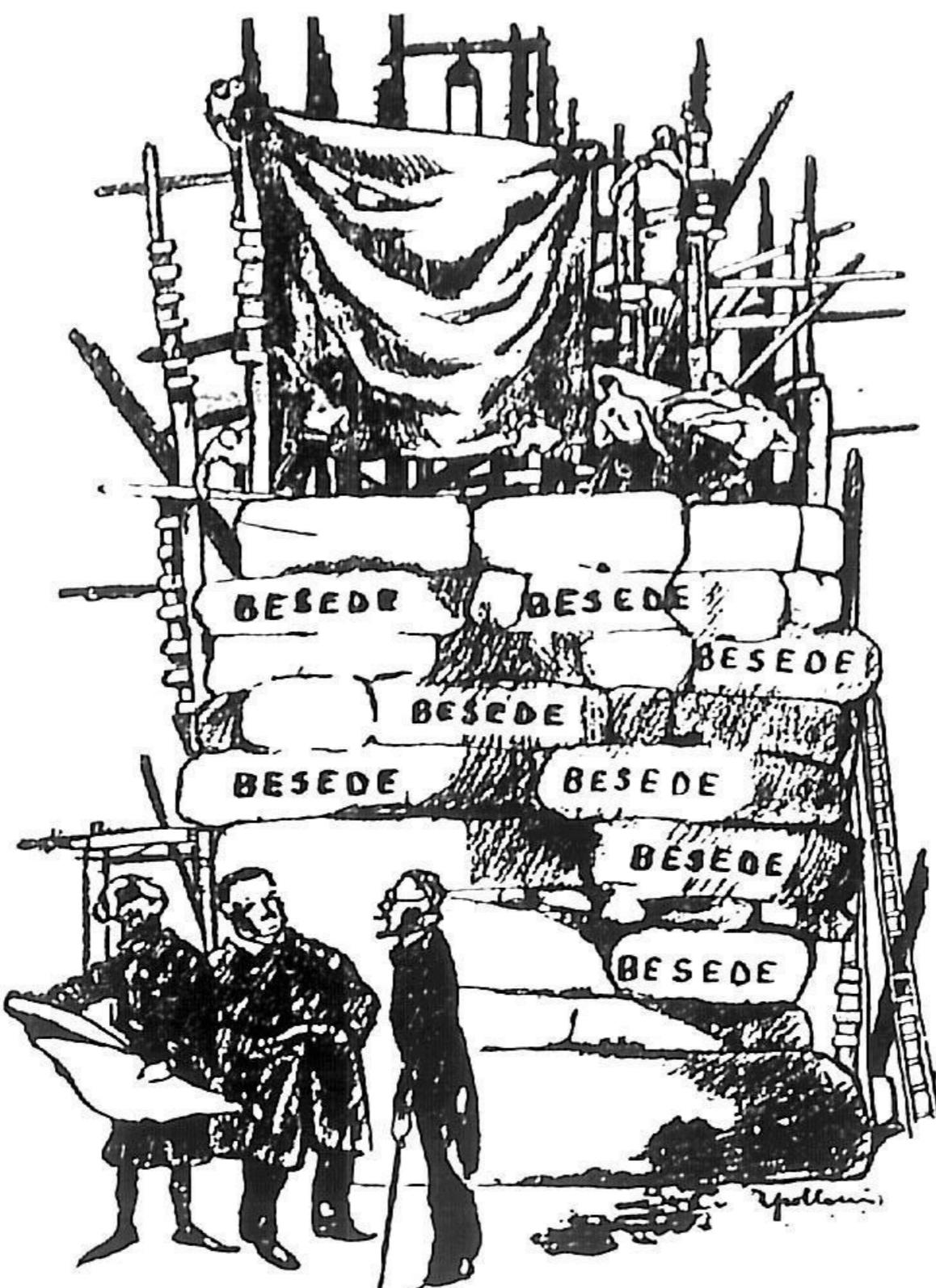
GORICA, dne 1. avgusta 1924

SL. 22.

Konferenca vsak dan ena - plodovita ni nobena.

konferenca
sak dan ena,
plodovita
ni nobena;
daj v Tokiju,
daj v Parizi,
časih daleč,
časih bliži.
ar vrti se
vet okoli
sto ni še
ukdar bolji.
vet so vzeli
pod rešeto,
vsetajo
ta presneto.
Zdaj mu dajo
no lice,
jaž le kaže,
nič resnice.
Zdaj mu dajo
opet drugo,
vojno seje
in pa kugo.
Obraz tretji
naredijo,
ta sleparstvo,

goljušijo.
A bi radi
naredili,
svet po volji
in po sili.
Zbirajo se
diplomati,
golobradi
in bradati.
Vmažani so
dolgi prsti,
govorijo
vsi po vrsti.
Vsak blebeče
kot mu kaže,
zdaj zavija,
zdaj se laže.
Ta oblublja
in prisega,
vse na eno
karto tvega.
Zmažejo sto
pol papirja.
Vse račun je
brez oširja.
So podpisi,
so pečati,

so besede,
diplomati,
ali jedva
dan preteče,
že podpis jum
vsak odreče,
odletijo vsi
pečati,
spet zbero se
diplomati.
Spet besede
govorijo,
spet kralice
letijo.
Spet podpisi
in obljube,
pričebitve,
in izgube.
Komaj pa par
dni preteče,
že držati
to več neče.

* * *

posvetimo
angelju ga
mira, sprave,
v čast svobode
ljudske zdrave.
A ko vznožje
so gradili,
so besede
le rabilo,
je dejanja
b'lo pre malo
in ni trdne
stavbe dalo.
Če v načrtu
lepo delo
naj bo dober
tek imelo,
treba je do
tal podreti,
stavbo znova
vso začeti.
To vam Čuk n
palci pravi,
ki ima še
sol v glavi.

Ljubezen in trgovina.

Sladki Emil je pomočnik v trgovini z mešanim blagom. Ker je en z usesa zaljubljen, piše svoje izveličenki vročce za ljubljeno pismo. Pri tem delu pa je pogosto prekinjen od kupovalcev, ki jim mora postreči. Njegove zapisane in izrečene besede bi bile te-le:

Moja ljuba, sladka Mici!
Steno se zahvaljujem za
tvoje...
»Marmelado?« Prosim, mi
loščiva gospa...
Jaz ti hočem takoj...

»Za pet litr grijati želite, go
spedična?«

Srečen sem, da sem te dobil.
Tvoje graz, me navdušujejo
slednji dan, tvoje ustnice so
enake...

»Pol kg slanine? Tukaj pro
sim.«

Tvoj nosek je...

»Kislo krimarico želite? Ha
koj!«

Tvoja polt je...

»Časopisni papir kupčino. Kar
prinesete ga.«

Dih s tvojih ustec je ka
kor...

»Kislo zelje smrdi nekoliko...

Za vsako vporabo ga vam ne
priporočam, gospa.«

Od tvojih las gre duh...

»Malo sira, prosim lepo!«

Tvoj čudoviti stas je sličen...

»Salam! nam so žalibog
zimnikali.«

Tako lahko razumeš, da pla
vam v morju...

»Slanikov imamo dovolj.«

Kako te rad imam in bi ti
češil...

»Če nimate denarja, tedaj Iz
kučnije ne bo nič.«

Misel na tebe mi daje moč...

»Maslo je sveže, pravkar
smu ga dobili.«

Kako se veseliti nedelje, ko
bom slonel na...

»Gosja prsa so samo še ena.
Če želite...«

Zdaj pa končam, zakaj...

»Škatlj za vočilo za čevlje
morate imeti vedno zaprite, go
spod!«

Pošiljam ti tisoč pozdravov
in...

»Te klobase Vam toplo pri
poročam.«

Tvoj zveztl

Emil.

Gorica, dne 1. avg. 1924.

Res je nastopila doba kislih kumaric, čas, ko možgani vrejo, ko se vse topi v najhujši vročini, ko se vsaku misel izjavovi, še predno se je do dobra porodila. To je čas, ko je za uredništvo najtežje že v dobi, ko ni bili v veljavi novi tiskovni zakon, ki je zelo prisijzen začetnik kislih kumarice, ker tu sušo, ki navadno vlada, še podvoji stem, da ne pusti pisati, kar in pa kakor bi kdo hotel.

Vendar se letos ta čas ne občuti tako hudo. V prvi vrsti je letošnje poletje prav malo podobno drugim poletjem, ker je tako voden, kot možgani marsikaterega diplomatata. (Imenujemo nobenega ne, ker ne vemo, kateri so državi prijazni in kateri neprijazni, da ne trčimo z zakonom v neljubo na vskršje.) V tem previdenem poletju se je že la ali oni pokegal, da ni vzel počitnic spomladni, ali pa kar po zimi, ker bi bil tedaj govorovo naletel na mnogo ugodnejše vreme, kot pa sedaj. Tudi se je gojovo mnogi pokusal, da je kupil letno obleko mesto zimske in da je sploh šel na letovišče, ker bi se ravno tako lahko doma oblekel v kopalno obleko, se opral po nekajkrat na dan v naravnem tušu in se šel gret na domačo peč pri odprttem oknu. Tako bi vžival hkratu pršno, fosplotno (da ne rečemo solnčno) in pa zračno kopel. Poleg tega pa bi mnogo prihranil.

Radi mraza tedaj, ki smo ga tu imenovali, je to poletje zmanjšalo in skrajšalo dobo kislih kumaric. Po drugi strani pa je dobo kislih kumaric skrajšalo na ničlo še dejstvo, da se to poletje dogodki kar prehittevajo.

Najprvo umor Matteottija, potem atelacije, preiskave, iskanje trupla, natolcevanje, prsega milice, normalizacija razmer, omejitev tiskovne svobode, vstaja v Mehiki, kriza v Jugoslaviji, Orjuna, incidenti na meji, konferenca v Londonu, in za Čuka še posebej dekleta, ki rada in mnogo plešejo to poletje, po drugi strani pa fantje, ki vasujejo... Pa recite potem, da je to še doba kislih kumaric. Kvečju mu bi lahko dejali, da je to doba smrdljivega jajca, ki ga je usoda zagnala človeštvu v obraz. Kisla kumarica pa s tege mesta slovesno protestira, da bi tako spačeno, mrzlo in burno dobo imenovali ravno po nji. To ne gre, to pa ve fu di Čuk na palci.

Zadnje čase je baje preiskava o umoru Matteottija tako zelo napredovala, da se oblast boji, da ne bi se listi preobjedli in preoblačili od preobilega gradiva, ki ga prejemajo o tej zadevi, zato so prepovedali tudi rimskim listom, da ne smijo poročati več o preiskavi. Čuk na palci sicer ni rimski list, toda se bo nadalje, kar se njega samega fiče vseeno držal te prepovedi. Gvilo je le gvišno, je dejal kmet, ki je pri solnčnem poldnevu vzel dežnik na polje.

V Jugoslaviji se zdi, da ima jo zopet nekaj časa mdr pred novo krizo. Bič je prešel iz rok v rok. Upamo pa, da bo ta vlada trajala vsaj čez ljubljanski velesejem. Če bo trajala dalje, bo pa še bolje, naj boljše pa, če se postavi enkrat ta ali ona vlada na tako trdne noge, da bo nadalje mdr več nego boja, več bogastva nego uboštva in več notranje in zunanje moči nego šibkega prepiranja. Pravijo sicer, da tisti svoje otroke ljubi, ki jih tepe. Pri vladu pa to ni tako, to trdi

ČUK NA PALCI.

„Kovač.“

Neki učitelj je ubijal svojim učencem v glavo zgodovino novega zakona. Da bi spoznal njih, razsodnost. Je vprašal prvega učanca:

„Kako se je imenoval oče Cebedejevih sinov?“

„Ne vem.“

„No, kako se imenujejo otroci tvojega soseda?“

„Kovač.“

„In njih oče.“

„Kovač.“

„Kako se tedaj imenuje oče Cebedejevih sinov?“

„Kovač.“

Se ena o Laskarju.

V »Lovcu« l. 1922 sem čital, kako je naš Laskar nábniral orožnika in mu dal zibati srnjaka, ki ga je bil zgodaj v jutru ustrelil, pa ga je v naglici skril v zibel in ga dobro pokril, da se »rjevče ne bi prehladišči, ker ima gliste in vročini.« — Naj še jaz povem eno o tem prebrisanim divjem lovcu, ki se še danes veseli najboljšega zdravja in večne žeje gori visoko na Guelci.

Laskar je imel že zopet hišno preiskavo, ker je bil — sevē do krivici — na sumu, da je strelijal srnjaka, pa je s puško in s plenom srečno ušel »haspuod feršnerju,« ki ga je zasledoval. — Srnjaka orožniki niso mogli načti, dač na njasto puško v poselji skrito, na seniku pa neko vrsto predpasnika, obšitega z mahom, in veliko, izdolbeno gobo, ktero je Laskar natikal na glavo, da ga človek ni mogel spoznati, ko je na drevo naslonjen prežal na divjačino. Pri preiskavi je zatrijeval in se pridušal, da ne ve, kako da je prišla puška v njegovo ležišče, še manj pa predpasnik in povsem originalno pokrivalo v njegov senik. Ali možje posta-

ve povabijo »lovca« na sodnijo v Ajdovščino.

»Ali poznaš to orodje?« ga vpraša sodnik.

Laskar vzame previdno orožje v roke, se dela kratkovidnega in vzdigne puško prav bližu oči: »Jeh pruos'm, hnadički haspuod rihtar, to je ana stara, rjava — pišal! —

Sodnik: »S to puško strellaš snjake in kar ti pride pred cev!« —

Laskar: Pruos'm, to jej nej rojsl — Pruos'm od zamire, hnadički haspuod rihtar, vejo, jest takuo slabuo vid'm... Ja, ko s'm biu šie mlad in zdrou, s'm žie kešnemu hamzu in srniaku »zašmedu.« — Zdej s'm star, nadisli in prou slabuo vid'm. Nejs'm več za tak mestir.«

Sodnik: »Kako — pride ta puška v twojo posteljo?«

Laskar: »Pruos'm od zamire, haspuod rihtar, so žie moji fantinci nejšli to rjava stvar kje v gojzdu, nej so to skrili. Pej jest s'm fantincem nlm'r (vedno) daju in žugu (žugal), de se tejšno arodie ne smej mejti v hiši... Jem buom žie pokazu s pal'co, ko vridem domu na Otor!« —

Sodnik: »Kaj pa nomeni ta izdolbena goba in ta obloka, z namptom našta?«

Laskar pregleduje obloje in reče z nedolžnim znamenjem: »Vejo, takuo se skrivalo, rauhščic: s »širtanom« (predpasnikom) se predpaže, huobo načine na stavo in čaka. Ne vidi ha ne živai (živai), ne haspuod feršner, ne haspuod mrv... Ri. Samo keš'n rihter pes ha zavaha in oblaja. Pred leti, ko s'm šie jest »rauhščicu« s'm jemu glili takuo... Tole je bei nej muoje; te žie keš'n lovski tat tole-le prinesu na moj sejnik, de b'ma pr' pravu ob muote duhovo žime, ka no dan's l'dje od hudičja, vejo, haspuod.« ...

Prawih dokazov res ni bilo, da je ta maska Laskarjeva. Ozdarjev jazbecar je sicer dolgo voljal okoli mogočnega bukovega debla, kjer je stal tat, a ko je dobil močno brco s podkovanimi čevljimi, to je jazbecar z glasnim »jou-jou-jou« odkulil in gozdar je zopet izobil sled. Poleg tega so bili domisliki, ali je bil baš Laskar, ali kdo drugi... Tako je sodnik kaznoval Laskarja za enkratno skrivljanje starega za lov neporabljenega orožja.

Ko je Laskar dva dni pozneje veselo korakal, je popival pri Stokarjih in drugod... Ostale so ga oporaševali, kako da je izpadla obravnavava. »Hm, šie nejkam duobro, vejte sosejdje, ker so haspuod rihtar in feršner halant l'dje; orožniki so že Buol' od hudičja: pišlo so mi vzjeli, nej, imam še dvej skriti v gojzdu... No, 48 ur'c so mi dali, pej nej b'l nobena ne zlata ne srebrna.« ...

Tat pri spovedi.

Duhovnik (tatu): Kaj si grešil?

Tat: Kradem. (V tem je izmaknil spovedniku uro iz župa.)

Duhovnik: Kako, kradeš? Kradel sem, reci!

Tat: V resnici: Kradel sem. (Uro ima že v žepu.)

Duhovnik: Kaj si ukradel?

Tat: Uro.

Duhovnik: Vrni ukradeno blago!

Tat: Nate. (Ponuja mu ukradeno uro.)

Duhovnik: Ne meni, tistemu, ki si jo ukradel, jo dai nazaj.

Tat: Ponujal sem mu jo, in jo noče.

Duhovnik: No, potem jo obdržil.

SLIKARICA PLASTIKA.

»Ta slikica je mojstrosko delo plastike, vidiš, Erna.«

»Oh, ljubi moj mož, eno sliko od slikarice Plastike morava tudi mldva imeti.«

MED ŽENSKAMI.

»Moj ženin je mnogoobetači mož.«

»Moj mož je bil tudi mnogoobetači ženin, a izpolnil je silno mačo.«

Ponesrečeno potovanje v Trst.

Družina mi je napolnila dežnico z naslovi in potrebščinami za lušo, da jih nakupim v Trstu. Ker sem v tei vročini lahno oblečen, sem jo vtaknil kar v zunajni žep. Umevno je, da sem resnično prispel na mesto brez nje. Le dežnik mi je ostal, ker je bil velik, zdrapan in prevezan z špagu, da se ni sesul. Tega bi se bil rad rešil. Zato sem ga kar pustil v kot pri blagajni na kolodvoru. Toda pošteni ljudje so vplili za menoj in mi ga prinesli naproti kot palico škofu. Tudi v vagonu ni sem imel sreče da bi se ga rešil. Stopil sem v kavarno in narabil kavo. Natakarji so vplili: Es pres. Bal sem se, da kličejem orožnike na »espresso«, pa sem jo kar popilnil iz kavarne brez maredle. Prinesli so jo za menoj. Ves obupan stojim k morju in jo zaženem na vso moč na sredo vode, da mi je v hlačah nekaj zahreščalo. Naenkrat sem zagledal tega skrata, kako majestetno je plavala zoper proti meni. Bežal sem proč. A — na manj me potreplje po ramu orožnik, ko z oči z prstom na marello. V tistem hipu sem bil ob 5 lir, in od strahu tudi ob — hlače. Sel sem v kopelj, da se vsaj za silo osnažim. Ko sem se obtekel, sem razočaran zagledal, da mi je oči, ki mi je dežnico brez denarja pobasal, iz golega maščevanja knote potrejal od hlač. Tako hajdi k krojaču in daj pet lir. Sel sem nato k brivcu. Ves nerozen me je očistil in potem stopil v kot in napravil malo potrebo. Začuden ga vprašam zakaj. Odgovoril je, da gre konec meseca proč. »Jaz grem pa takoj,« sem rekel in opravil veliko potrebo v nasprotnem kotu. Orožniki so mi sledili in me pred vratim vstavili, naj se legitimiram. Jurče sem, Jurče, s Campaneto pri Otoni. Orožniki so prebledeli in zbežali misleč, da se vicam in sem od mrtvih vstal. Grem k obedu in izberem na jedilnem listu to, kar je bolj po ceni. Pa so mi prinesli kakih 10 kg kosti. Ko sem si lačen hotel vsaj malo od rezati, mi je združilo vse skupaj pod mizo, faktor da bi se arsenal sesul. Plačal sem 15 lir škode in lačen ter izmučen od ceffral domov, ne da bi kaj opravil ali nakupil. Če me še kdaj srečate, da bi sel v Trst, mi recite, da sem osel, če že zdaj nisem!

Iz Mandelance.

Pozdrave pa zabave voščijo obilo.

Vipavkam in Vipavcem, pa vsem Čuka bravcem sledete kumpadi: Mirko s Svinega; Furlan, ki čaka ga zmanj in Gašperinov Jože, ki skočil rad bi iz kože. Pa tudi Jagrov Tone, ki »manža« malkarone. Suštar z Brijl, Jože Brie, pošljata tudi par vrstic. Pa iz Žabljek Makovc Venče

pozdravlja svojo ženčo. In brat njegov še zraven pošilja svoji — amien! Pa tudi Poldi Samec, taj bode Čukov ziranec. In Lojze tudi Knov firtoh je oprtov; kultar ni, ker na vagon meče vsaki dan karbon.

Sosed Ludvik tudi vsak dan drugo ljubi; Liden Anton iz Vasti pozname ga, da rad ne speti. Naš neljubi pa Fabjan pravi, da ostane sam. Nazadnje pa še Mihelj Fran ostane tisti, kot je nekdaj pel cigan.

Nova iznajdba za cestni promet.

Gospod Plik je šel v mesto, gospod Polk pa gih takó, gospod Plik bi šel čez cestó, a se zdi mu preživo.

In se pelje »motovilo« pravijo avtomobil. Saj nevarno bi ne bilo, a vrne pravi: te bom ubil!

Drugo tam, to je »pertikel«, trečjo pa je kar koló. Je nevaren motocikel, a s kolesom bi še šlo.

Ali potlej so kočije in na koncu še tramvaj, pomoči za Pika ni je, saj bo moral še nazaj.

Pok je mož bistrejše glavo, misel zdaj ga spreleti, ko se Plik ne zmisli prave, naglo on pomoč dobi.

Res iznajdba je velika, rabi svet jo naših mest, to vam kaže naša slika, kak zdaj pride se prek cest.

STANOVANJSKA BEDA.

Neki kaznjenc se je javil v jetnišnici, da prestane kaznen.

»Nič ne bo,« je dejal vratar. »Vse je prepričljeno.«

»Taki ste,« je dejal kaznjenc in se hudoval. »Ali hočete tedaj, da si najmem privatno sobo? Če mi ne odkažete takoj celico, Vam povem, da grem na stanovanjski urad.«

MODERNO.

Dekle, ki pelje matička v vozičku, sreča gospa ter jo pravi: »Jej, dej kako lep otrok, kdo je njegov oče?«

Dekle: Tega ne vem še, je šele jutri obravnava!

RAZBOJNIŠKI NAPADI.

V Žabji vasi so udrli razbojniki pozno po noči v samotno hišo in zahtevali od prebivalcev denar.

Kmet, ki je ležal v postelji, mejtem ko je imela njegova žena še opravila v hlevu, je hotel skočiti s postelje, a razbojniki so ga prisili z napetim samokresom, da je ostal v blazinah. Po dolgem iskanju so šli razbojniki s par sto lirami, ko jim je kmetica prisegavala, da nimajo niti vinjava več v hiši. Ostalih tisočakov tedaj niso dobili, ker je kmet ležal na njih, bili so namreč zaščiti v blazino.

PTIČ V GLAVI.

Učitelj: Naštaj mi nekatere ptice, Potočnikov Jože!

Učenec mu našteva imena ptic.

Učitelj: Dobro. Toda ptiča, ki ga imam jaz v glavi, še vedni imenoval.

PRI VAJI V GLEDALIŠČU.

»Ne, gospod režiser, te uloge morate pa že trdje prijeti; tu še mnogo manjka.«

»Kaj pa, gospod ravnatatelj?«

»Pred vsem manjka, posebno v sceni, ko junak umira — življenju in zoper življenja.«

PRI ŽENITOVANJSKEM POSREDNIKU.

Smubec. Na vnanjost ženske ne dam mnogo. Glavno je, da ima notranjo vrednost.

Posrednik. O, saj jo ima. V svoji mladosti je požrla cekin za deset kron.

NOVA VZGOJA.

Gospa Stevnikova je vzela vzgojiteljico za svojega malega sinčka. Včeraj je bil prvi dan službenega nastopa in pri tem je gospa Stevnikova dejala novi vzgojiteljici sledeče besede:

»Jaz sem Vas vzela v službo v prvi vrsti radi tega, draga gospica, da oblikujete dušo mojega otroka. Razumete? Delo na duši mojega sinčka, to je glavno. Vse drugo je posranska stvar. Najboljše bi bilo, da začnete takoj. Pri tem mu lahko zakrpatete — hlače.«

RESNIČNA.

Gospodična Eliza je bila že precej v letih, toda vseeno bi bila rada vjela kakega možička v svoje mreže. Nekoč je dejala svojemu spremjevalcu:

»Verujte mi, naj bo telo še tako staro, srce ostane vedno mlado.«

»Da; toda žalibog, da srca ne moremo videti.«

Nerimane vesti iz Rima in iz sveta.

Pravijo, da je londonska konferenca, ki se danes vrši, ravno tako polžja, kot so bile vse ostale konference, ki so se vrstile po božjem svetu. Razlika je samo ta, da je konferenčni polž dobil daljšo rogo.

Pravijo, da se nekateri oblastniki vzdržujejo na svoji vladni sami z umetnim sredstvom, ki je to le: Slavnat mož, oblečen v ruskega boljševika, grdo načmljen, ki ga kažejo množici, ki nima ničesar izgubiti, a se boji za svoje premoženje.

Pravijo, da so zadnje čase zatrudno mislili, da bo zletela vlada kot zreha hruška liberalcu Salandru v nastavljeni predpasnik. Pa sad še ni bil dozorel in je za lisjaka zaenkrat grozdje mnogo prekislo.

Pravijo, da je bilo pred mnogimi leti, ko je del sedanje Italije ječal pod avstrijskim jarmom, bilo mnogo rodujubnih Italijanov zaprtih in pregnanjanih, ker so neustrešno zagovarjali svobodo tiska kot svobodoljubni Italijani in ljudje.

Pravijo, da hodi Diogenes zoper po svetu in išče normalizacijo v državi. Da bi našel človeka, je obupal že davno.

Pravijo, da bi moralo biti na tem mestu nekaj zapisano, za kar bi bilo potrebno posebno oblastveno dovoljenje; ker pa prijazen prostor neljubo moti oči, zato ga izpolnjujemo s temi besedami.

Pravijo, da je v Jugoslaviji prenehala takozvana »griza«, kakor že imenujejo to epidemijo, ki redno napada glavo vsega — vlaado. Danes smo približno tam, kjer smo svočas bili. Ali se bo kolo zoper nazaj vrtejo, ali se bo obrnilo naprej? Tega še Čuk na palci ne ve.

Pravijo, da so z novo vlado v Belogradu še Radičevci zelo zadovoljni. In če bi ne bili, bi jih tudi mnogo ne pomagalo, kot jih dol zdaj nima.

Pravijo, da se bo Radič (ki so ga v časopisu že dvakrat ubili), vrnil zoper v domovino. Ne ve se pa, ali pride kot tihotapsko blago ali s potnim listom.

STRUPENA TAŠCA.

Pretekle dni je žela moja tašča travo na Krasu. Pri tem delu pa jo je gad očil. Ljudje, ki so to videli, so mi prishteli takoj povedat. Zjokal sem se in vprašal, če je tašča še živa.

»Se,« so dejali. »Ampak gad, ta je poginil.«

Zdaj šele sem pričel tuliti...

OBZIRNOST.

»Zakaj ti danes zvečer nočes priti v našo družbo, Milia? Ali se bojiš žene?«

»Tera ravno ne. Toda iona me je že sinčič nabila. Da bi me moral, še enkrat, tega v takoj kratkem času, kratko malo ne pomenese.«

Težki računi.

»Stanko, koliko je polovica od 9?« vpraša učitelj v prvem razredu ljudske šole razvajenega in razposajenega sinka bogatega trgovca. Stanko misli, misli, a ne da odgovora.

»Nu, Stanko, odgovori!« ga opominja učitelj, kažoč devet prstov. Po dolgem razmišljaju se odreže raztreseni deček: »Polovica od 9 je kljuka!« — Pazi vendor! — »Vidite, gospod učitelj, ako Vam ponudim 4, se Vam bo zdelo premalo. Ako Vam ponudim 5, Vam bo pa preveč in tako dobim »kljuko« v izpričevalu.«

Drugikrat dobi Stanko naslednjo nalogu: »Stanko, ako ti dam 5 orehov, potem pa še 3, koliko jih boš imel?« — »Imel bom 10 orehov!« deček. Prof.: »Vendor: 5 orehov in še 3 orehe!« — »Ne pomaga nič, gospod učitelj, takrat imam jaz prav: ako mi date 5 orehov in še 2 povrhu, jih bom imel 10, ker dva imam že v svojem žepu.«

Naslednje leto dobi Stanko tole vprašanje: »Stanko, tvoj oče nosodi enemu prijatelju 800 lir po 5%, drugemu pa 400 lir po 4%. Koliko obresti bo dobival na leto?« — »Oprostite, gospod učitelj, moj oče ne dela takih kupčij, ko se zahteva kar 10 od sto.«

»Stanko, še eno vprašanje: Jaz potrebujem novo obliko.« — »Res je,« pravi učenec s pomilovalnim pogledom na ponoseno suknjo svojega učitelja. — »Grem k tvojemu očetu v trgovino in kupim 3.10 m blaga po 32 lir 50 stotink. Koliko bom moral plačati?« — »Oprostite, gospod učitelj, moj oče vam bo svetoval, da izberete boljšega blaga po 40 lir, in ker niste baš debeli, Vam bodo zadostovali 3 metri, pa boste plačali 120 lir in boste zadovoljni.«

Pismo iz Francije.

(Iz Algrange Moselle)

Predragi Čukec ti, kako smo bili žalostni, dokler nas nisi obiskal ti. Tukaj je dirindaj in še marsikaj; vabijo nas na ples, to se godi slednji dan, a mi Slovenci, sinovi treznosti se še zmenimo ne zato. Mi smo zvesti sinovi Slave in ne zabilmo domačih tal. Ko si prišel, ti Čuk do nas, smo se vst radovali. Tako veseli že dolgo nismo bili, kakor ko si nas obiskal ti. Domačih deklet nikoli ne zabilmo, fantov, bratov, sester tudi ne. Posebno ne žalujte ve mamice in vi očetje, ker se nam dobro godi. Pozdravljamo vsa domača dekleta, tanke, sestre, brate, očete, matere, ženke in vse poznane prijatelje in znance.

Savli Franc, Leban Ivan, Kovačič Franc, Leban Franc Jr., Franc II. iz Zadlaza in Žabč. Rutar Andrej iz Čačga. Pintar Izidor iz Solkana.

Prisega.

O pokojnem sodnem svetniku T-cu, ki je bil navzlic svojemu resnemu poklicu znan tudi po svoji šegavosti, se priponeuje naslednja anekdota:

Po celiem poteku neke razprave je sodnik videl, da mora tožitelj »pogoreti.« Ta pa ni odnehal od svoje trditve. Ker so se pred 15—20 leti pred vojsko tudi najhujši pravdarji bali krvne prisuge in ker sodnik ni mogel s pričami dovolj dognati »pravnega stanja« cele žadeve, je vprašal tožitelja, ali bi se uveljavila odprava prisegi?

»Ne samo enkrat, stokrat si upam prinešči, da imam jaz prav!« — Sodnik ukaže prižgati sveči pred Razpelom in tožitelj — prebledi. Navzlic mrazu in burjl zakliče sodnik: »Odprite še okna!« — »Cemu pa to, gospod sodnik?« Resnega obraza odgovori T-c: »Ali misliš, da bom jaz plačal šipe, ko pride hudič pri zaprtih oknih po tvojo grešno dušo, ko boš po krivem prisegal?!« — »A če je taka, se rajši udam, vzdihne krivični tožitelj in odncha od pravde in — prisega.

JAGNJE.

Mož je prišel pozno domov. Da bi ženo potolažil, si je izmisliš bajko.

»Ne smeš biti huda, jagnje sem prigral.«

»Kje ga imaš?«

»Ker ga je nerodno nositi domov, sem ga zopet prodal.«

»Kje imaš pa denar?«

»Tega sem pa zopet zaigral.«

Dolgapesem s Pivko

Poslušajte tole zgodbo, ki jo tukaj vam povem, potlej izrecite sodbo, kot poštenim gre ljudem. Zgodba ta je vsa resnična, saj jo dobro vsak poзна, je prav lepa in prav mična, ker mnogo zanimivosti ima. Pivka to je res dežela, daleč krog po svet' slovi, vendor ni doslej imela, kar se zdajci v njej godi. Vedno Pivčan vse prenaša, ker je vajen na peklo, a pobožne žene naše vedno si žele nebo. Ker so pridne in pobožne, so izmislike tako, ker smo druge vse ubožne, ena naj bogata bol. Ker na Pivki še premalo vzornih pravih je vdovic, naj bi k drugim se pridjaljo z najboljšo vseh deklic. Zdaj zanima se vsak Pivčenka, z dekletom bilo je, kdo da bila je ta ptička, koj se z njo godilo je. Ko se majhna je igrala zla razne je stvari, ker med tem je tudi rastla, saj se odprle ji oči. Videla je drobne ptice, kako skupaj letajo, kako stikajo glavice in si gnezda spletajo. V zraku letali komarji prav visoko do neba, in različni drugi pari

bili so po dva in dva. Tama na gricu pa je stale njena hišica lepo, in deklica je dejala in si mislila tako: Ce le jaz bi kmestna bila, pomagala z lažjo si bom, bo vse fari me častila, jez vesela vedno bom. V sanjah se ji je zazdelo, da ji gladko vse bo šlo, pela, godla prav veselo, se je stresalo nebo. Vsak živi po svoji plači, eden dela, drug berači, ona pa le je in je, nikdar delati ne gre.

Vsak popoldan po obedu tam v opaliti v dreverodu,

pravijo si nje laži,

vsak posluša in strmi.

Vse device šepetajo,

stace žene klepetajo,

vsem žarijo se oči,

če opalta zgovori.

Pivki kmet rad vse porabi,

da na svojo skrb pozabi

raje sliši kaj novic,

od najboljših vseh deklic.

Laži so tukaj le bolj redke,

so navadne priovedke,

vsak zato jih sliši rad,

saj jih samo edenkrat.

Ko bi vedli žurnalisti,

Čukcu podobni listi,

bi nastal srdit preprič,

kje teh kvant je pravi vir.

Tu gode reči se take,

preplašijo še junake,

da navadno kar strme,

nihče sveta si ne ve.

Toda vse kar Čuk zapise, še svet Peter več ne zbrile, če priznava, da je res, vtakne kljun svoj krivi vmes. In sedaj več fara moja, kaj dolžnost je prava tvoja, da verjami da je res, kjer jaz pravim ti danes. Jaz ti bom že drugo pravil, zraven pa še to dostavil, da naj vsak v opalito gre, se rožiči tam dele. Zvesto boste poslašali, veselo si roke podali, rekli: Ce je res tako, pa je mi tja pojedemo. Tam se vsak poti, preriva biti prvi vsak želi, kakšni je ta vločna mila, vsakega najbolj skrbi. Tako se množica preriva, krog in krog povsod drvi naša vдовica na mila vsakemu se nasmeji. Dasi je človeški rod, isti in enak povaš, vendar tu in tam se zme, kjer drugod se prepove. Fantje pojejo po noči, ona pa tako odloči, vsak naj malo poskrbi, da zgraditi hišico mil. Vsi so to ji obljubili, da ji hišico naredili, da bo notri bivala na blazinah spaval. Ker potrebuje je redkanc, naj se Čuk za njo zavzame, naj po svetu razgleda in pobira naj dari. Kmalu pa je konec slave, če podlage nima prave. Kdor preveč navzgor leti, večkrat nizko obsedeti. Ker potrebuje nje domača, se na slabšic ji obrača, vдовica skrbi zato, da nič hudega ne bo. Kjer se tiče dobre hrane, ima žemljice izbrane te po ceni podeli, da želodec prazen ni. Ko nekoč je noč nastala je vдовica zbežala, in izginila je v noč od čempeterikov je koč. So ibljanterji, leteli, komaj da so jo še ujeli in privedli jo nazaj, ker ni brez nje v Šampetrju. Stvar tako je bila končana, in skrivnost nikomur znana. Vдовica, kaj bo sedaj? Začela peti si nazaj? Čuku znane so skrivnosti ki jih ve lo malo kdo, informacij ima dosti, dobro ve kaj in kako. Ta opalita je uganka a velika ne preveč samo le je — »svolka manjka, pa bo tale zgodbe pret.

Pozor! Kdor kaže i n- serirati v KOLEDARJU „Goriške Matice“ za leto 1925, naj se zglaši v „Marodni Tiskarni“ osebno ali pi-smeno do dne 10. avgusta t.l.

LEPO NOVOPREUREJENE PROSTORE imen »Ljubljanska posojilnica« na Mestnem trgu štev. 6 v Ljubljani. Priporočamo Ljubljansko posojilnico našim čitateljem ter opozarjam na oglas.

DOKTOR PRAVICE.

Doktor prava je na počitni cah. Kmetje ga imajo v zmoti za doktorja — zdravnika. Nekega dne vpije kmetica za njim:

»Gospod doktor, gospod doktor, svinja je bolna, noče žre- ti.«

Doktor: »Požrite pa mi njo.«

Tiskovna svoboda.

Za naše uboge liste
dandanes slabo kaže,
kar hoče, misli drugi,
naj človek piše, maže.

Le vrag, ki česnikari —
zavidan bil kaj ni še? —
kar mora piše z roko,
kar hoče z repom piše.

Se Čuk bi ga posnemal
a rep njegov preslavén,
za tako fino delo
je malce nepripraven.

STRIC TEODOR.

Naš stric Teodor, je ona najbolj spoštovanih oseb v našem mestu in če bi bila tudi njegov vnašnjost takoj, kot je njegova notranjost, bi ga lahko vzel za vzgled. Stric Teodor pa ima letni plač, katerega barva je v dolgem teku let, odkar ga nosi, tako zbledela, da bi se ga že vsak sramoval oblec. Kolikokrat smo mu že prigovarjali, naj plač vrže med stare cape, toda zaman. Vselej je odgovoril: »Pustite me, saj tu vsakdo ve, kdo da sem.«

Pred kratkom je šel v glavo meslo, da obišče svojega rata, seveda v svojem poblem in oguljenem plaču. Žej, mu je dejal brat, »stenuplačem pa res ne moreš po mesti.«

Stric Teodor pa je odgovoril: »Pusti me! Saj tu me itak nibe ne pozna!«

KJE JE PRAVICA?

Meinšič z Vitovelj je bil zognjebil eno svojih neštetih pred. Obravnava je vodil sodni žetnik V-c, ki je še danes v službi. Ko je sodnik izrekel obsobo, s ktero se obtoženemu Meinšiču nalaga, da plača v 14 teh toliko in toliko svitih krov in pravdne stroške, da se hgne prisilnemu postopanju, j naš M. napravil s svojim nedjiskim klobukom v desnici veliknog po dvorani, z levido pa sije pŕaskal za ušesi in vprašal: »Kje pa je pravica?« — Sodik, ki je že pobral kup spisov, mu odgovoril: »Kaj? Vi kje je pravice pri nas? — Pravice nih mi več na svetu: umrla: in so jo pokopali — Mi imant le c. kr. paragrafe in po teh simoli.«

POKLON.

Tur (natakarici). Vi ste tedaj takarica Rezi, o kateri sem šel že v vlaku pripovedovati Dobro. Povejte mi, katero dne znamenitosti je še videti tem kraju.

Pisma.

IZ TOLMINA.

Slovenski fantje, ki služijo pri 9. polku alpincev, bataljon VII-čanca v Tolminu, pošljamo domov svoje prisrčne zadnje pozdrave iz te naše neljube službe, katere smo se do dobra naveličali, stariščem, bratom in sestram ter našim dekletom. Čas nam je določen, ko se vrnemo k vam na naše domove. Do sedaj ste se vi mučili, da ste nam poslali kokšno lirico, katera nam je lajšala vojaške težkoče. Vaš trud in vašo radodarnost vam upamo povrniti, ko prideš domov. A tudi vi bratje in sestre ste nam marsikatero lirico primaknili, katera je nam prišla zelo prav v tej službi, za kar se vam lepo zahvaljujemo. Slednjič pustimo pozdrave s Šteko vred vsem našim naslednikom letnika 1904. Res da imate »gaveto« novo in svetlo, a gotovo prej ko zapustite službo se bo ste z »gaveto« vred postarali. A tudi tebi, Čukec, se lepo zahvaljujemo, ker si nas vedrl in nam okušal marsikatero urlico v tem preteklem času. — Markočič Alojz, Gorica; Lojk Emil, Črniče; Birska Anton, Batutje; Slokar Franc, Batagelj Franc, Kamnje; Trušnovec Rudolf, Alševica; Purlan Gabrijel, Mavhinje; Brišček Alojz, Briščki; Švagelj Alojz, Breščak Alojz, Stanjel.

IZ TORINA.

Cisti slovenski in hrvatski avtomobilisti iz Torina pošljamo vsem slovenskim dekletom najsrčnejše pozdrave: Uršič Janko iz Kobarida. (Sledi 50 ostalih podpisov).

IZ TORINA.

Slovenski fantje od 92. peš. prve kompanije iz Torina pošljajo vsem stariščem, bratom, sestram, fantom, posebno na dekletom lepe pozdrave. Zdaj pa povem, kak je vojaški stan; makaroni, pašta šuta vsaki dan; le košček mesa je vimes, a lupki, lupki nam so do ušes. Poleg tega pa po cesu marširamo, dolge marše detiamo, laške frajle mimo gredé, pa na nas se nobena ne ozre. V kratkem pa odrinemo na goré, kjer mrzel sneg počiva še.

Trpin Alojz, Žalkoča; Ambrož Pran, Rakitnik pri Postojni; Oulič Josip, Tomaj na Krašu; Oražem Alojz, Malo Ubeljsko; Hrvatin Jožef, Mavraz v Istri; Marinčič Matej iz Klanje; Maljevac Franc, iz Skalnje; Peršič Jožef iz Košane; Muzica Anton iz Blatne vasi; Čebotki Janez, iz Šmiljela; Klopščič Dominik iz Veržiča; Budanovič Anton iz Selina; Puk Anton iz Radlgoza.

Dopisi.

IZ BARKOVELJ.

Vsa vas se raduje uspeha, katerega je dosegel znani sovaščan, motociklist »Zjele pl. Lačnavas« na Olimpijadih v Parizu.

Barkovljani so hoteli na poseben način proslaviti svetovnega prvaka ob njegovem povratku. Na kuortu pred njegovo hišo se je zbralo staro in mlado, pevsko društvo »Adrija« s predsednikom, zastavo, motociklistični odsek, kolosalno in planinsko društvo, nogometni in plavalni odsek, mladinska godba pod režijo kapelnika Nandeta iz Palože, vine. Na čelu vseh društev je bil Japa Bertoja v fraku in belih rokavicah, z namenom, da bode dobleca pozdravil v imenu vseh zbranih.

Nenadoma pride vest iz Trnovega, da se je tam Barkovljanski motociklist ponesrečil. Ni čuda, da je vse vprek plakalo, posebno še, ko je došlo natančnejše poročilo, da se je motor najnovejši sistem znamka »Puf« tako hudo pokvaril, da ni upanja na njegovo rešitev. Cilindrader se je namreč, od prevelike brzine, s katero je »Zelje« vozil, razpolnil.

Pri Karamalu v Pancerovcu, kjer je bil oficielen banket, so bili povabljeni vsi njegovi učenci, Pendla, Joso, Štrukelj, Garjup in še par drugih motociklistično in športno izobraženih ljudi; bila je žalost tem večja. Z rosnim očesom se je Pendla spominjal na prvega barkovljanskega športnika, kateri je donesel slavo cele vasi daleč tja v Pariz; priznomočamo ostalim, naj ga posnemajo.

TRNOVO PRI IL. BISTRICI.

V nedeljo popoldne se bo vršilo v Trnovem, na istem prostoru kakor preteklo nedeljo, pregledovanje za možitev godnih dekle. Gospodične morajo priti vse v kracih krilah. Za sposobne bodo potrjene le tiste, ki so že izvezbane v ženitni stroki, druge bodo dodeljene raznim kategorijam. Ker je tukaj mnogo takih, ki se bodo ženili šele tri dni pred smrtnjo, se bodo za iste odbrala tista dekleta, ki so imela ženitno razmerje s kakim »zvezdonoscem« in so bile slavno prepusčene nesrečni usodi.

Dekleta, ki so ob zaroki dobila v dar prstan, morajo tega prinesi s seboj. Če je bila katera dvakrat zaročena, vsakokrat z drugim in je dobila dva prstana, dobli za nagrado še tretjega, nakar bo avanzirala. Ljubezenska pisma se morajo tudi prinesi s seboj in jih pred ložiti pregledovalni komisiji, ki bo obstojala iz treh izvedencev in Čuka na palci.

DVOUMNO.

MOŽ (svoji ženi, ko gledata pogreb): Kako siromašen pogreb je pripravil trgov. Majer svoji ženi. Kako sijajno bi te jaz dal pokopati, moja draga!

Do dne 10. avgusta je čas, da prijavijo gg. poverjeniki „Goriške Matice“ nabранe načnike. Kdo pošlje naročnike po tem času, njihova imena ne bodo priobčena v imeniku.

S ČASOM GRE.

»Zadnjič ste imeli polomljeno roko, danes imate pa pokvarjeno nogo; kako je to?«

»S pokvarjeno roko nisem mogel nič več priberačiti, zato sem jo zamenjal za nogo. Ljudje vsak dan več zahtevajo, treba je iti s časom.«

Pravijo

Pravijo, da sta v Trnju dve stari punci, kateri bi strašno radi stopili v zakon presečni. Prosi se »Čuka«, naj on malo sem pokuka in pripelje kakuge šepstega Luka.

Pravijo, da so priredili na sv. Ivana večer v Hrastju imenitno pojedino. Pekli so jancika in štruklje jedli. Povabljeni so bili vam finančni ministri, da so po pojedini napravili Tassa di Bollo.

Pravijo, zabolimski fantje, da bo javna dražba zabolimskih dekle dne 3. avgusta. Ker jih je mnogo, bo izbira velika. Cene nizke. Fante iz okolice vabimo k obilni udeležbi.

Pravijo, da je pret nedeljo neka gospodična s svojim nosom kmalu razbila openki tramvaj.

Pravijo, da sta se v Branici hrakone pri Večkotah izgubili dve raci. Najditeljem se razpisuje velika nagrada. Interesanti na noge!

Pravijo, da hodijo slapske punce plesat v Divačo, zato ker v Slapu plešejo alia moša, a to se punca ne dopade.

Pravijo, da so v Modilih ustanovili dva urada za kvante spletati; ti uradi bodo odprtji od 7. ure zjutraj do 5. ure popoldne vsak dan v slučaju lepega in deževnega vremena.

Pravijo, da hodijo nemško-rutska dekleta v Lože sv. Petra praviti, da jim da moša, potem se pa vračajo vse polne upanja, da vriskajo, da se razlega čez hribce in doline. Fantom je to zelo všeč, ker njim ni treba čevljev trgat.

Pravijo, da se je v Kočah našel mladenec, ki igra po noči po strehah papagaja. Videl ga je sam Čuk na palci iz turna.

Pravijo, da bodo v Trnovem pri Il. Bistrici krstili razne ulice. Med drugimi bodo tudi imena »Via della luna«, »Piazza dell'oscurità« in podobna.

Pravijo, da nameravajo v Trnovem pri Il. Bistrici ustanoviti dve novi kriptisti društvi. 1. Izobrazbe, 2. opravljanje. Čuk želi obema obilo napredka, noče pa, da bi bil pri izobraževalnemu društvu, ker nameravajo vzeti v odbor samo žensake in to tiste, ki nimajo pojma, kaj je izobrazba.

Pravijo, da bodo v Trnovem pri Il. Bistrici zidali »Zajalni dom« takoj po vesoljnem potopu; do takrat bo nastal še cel gozd borov, ki bodo cenejši kot dane.

Pravijo, da so v Plužnjah pri Otačelu na dan sv. Petra tako plesali v novem salonu, da so trije čevljariji morali popravljati pete navdušenim plesalkam.

Pravijo, da nekatere anhovske punce ne znajo plesati, pa to ni res. Čuk je bil zadnjič v Anhovem in jih je videl.

Pravijo, da nekatere anhovske gospice lažijo za tuje, pa to ni res. Čuk je sam videl da hodijo tuje k njim.

Pravijo Sežanci, da bi bil za potrebo dež, ker je stric pod kostanji zelo suh.

Pravijo, da je vložil Čuk na palci, ki gnezdi blizu »Risanika«, zelo ostro pritožbo na »Fe« društvo »Slavec« v Divači, radi motenja nočnega miru, da se v njegovi okolici večkrat pase kakšna srna in srnjak, pri katerih se vrši, opustošenje grmičja na lice mesta. Zato je bilo takoj sklenjeno, da je postavilo »Fe« društvo »Slavec« karinsko črto onkraj mosta, katera služuje samo v nočnih uricah, posebno pa ob luninem svitu. »Torej pozor!«

Pravijo, da so ptice selivke vložile na »Fe« društvo »Slavec« v Divači proti tožbo, radi vgnezditve »Čuka na palci« v bližini »Risanika«. Ce bo pa vsa stvar povoljno rešena, prijedra Čuk na palci tudi v »Kragunc« pri postaji, kjer se mu bo nudila tudi kakšna »luštna« urica. »Attentio!«

Pravijo, da je divaška »Turisten Gesellschaft« Pipistrelli, ob ustanovitvi športkluba »Inteligencia« nopravila tekmovalni nočni izlet, da grejo na višave pet. V velikem strahu so se plazili, da bi se vendar ne

opazili. Zjavitelj se je opoldiči, ko je dirka bila v polni moči; razleteli so se »Pipistrelli«, da vsi samo so enega šteli. Sam in v strahu je videl tudi bližnji Trst, ker je čutil že davno frsk. Nagrada je bila dragocena, da mokra bila so kolena; to si steje »Pipistrelli« lahko v čast ker zvedela na prvega bo cela vas.

Pravijo, da so v Divači avtorji zadnjega »pravijo« ečmeljito pogoreli. V pomirjenje njihovih razburjenih živev naznana od njih imenovani »Sport klub Inteligencia«, da je bil v oni zadeli res sam Sport klub. Torej ni njihov »pravijo« za istega nikak »šav have« ampak prazen »mijav«. Torej ne delajte si prezgodaj svih las, to Vam svetuje nač klub na glas. Konkurenčje, pozor!

ZENITNA PONUDBA.

Zala sveža pupa želi znanja z elegantnim mladeničem v svrhu takošnje poroke. Mora biti velik, pa ne močan, mora imeti rudeče lase, črne brke in zelenogledajoče oči. Ne smeti biti žganjenivec. Podpisana je zelo ljubke zunanjosti in zelo Inteligentna. Z enim očesom imelo škiči, kar je dela še bolj prikupljivo. Za doto ima lep značaj, veliko izobrazbo ter široko sreco. Mladenci ne izgubljajo prilike, ker je dandas težko dobiti pridno in zvesto družico. Kdor si Loče splesti gnezdece za stare leta, na poslje le resno ponudbo pod »Sonce«, seveda s sliko na upravo lista.

NEDOLŽNA.

Sestdesetletni fant se hoče portočiti in gre k župniku, da mu svetuje, ker bi rad dočel nedolžno deklé. Župnik, ki je pač dobro poznal svoje farane, mu je dejal: »Pred dvema dnevoma sem krstil na Cuklju čvrsto deklico. Teci, tec, da ne bo prepozna!«

TUDI DOBRO.

Mlado dekle je neslo na vrh zelenjavno na trg. Sreča jo mlad gospodč in se hoče pošaliti: »Čujte, v mestu Imam dekle. Rad bi ji postal poljub. Dam ga kar Vam, da ga ji oddaste.«

»Prav rada,« pravi dekre, »kar mojemu oslu ga dajte, ga bova že nesla, oddala pa tudi, če hočete.«

ZAHVALNO PISMO.

Z vasični klobasami sem bil zelo zadovoljen. Moja žena je tako navdušena zanje, da si je že njimi že dvakrat pokvarila želodec. Pošljite mi jih takoj še 10 kg.

PRI PEKU.

Lizika je vzela kos jabolčnega zvitka pri peku, toda po točnem prevdarku ga je zamenjala za češnjev zvitek, katerega je potem tudi s slastjo pojedla in hotela oditi.

Pek. Češnjevga zvitka še nisi plačala.

Lizika. Saj sem dala zanj jabolčni zvitek.

Pek. Saj tega tudi nisl plačala.

Lizika. Saj ga tudi pojedla nisem.

RAZTRESENOST.

PROFESOR (ki je že pol ure trkal na vrata svoje sobe): Nazadnje me pa morda nitil doma ni.

NERODNO.

Nekega, ki ga zasledujejo: »Preneunno! Imeti mrzle noge in poleg tega mi povsodi gori pod nogami!«

NEPRIČAKOVAN KONEC.

Leader, profesor kemije na univerzi v Oxfordu na Angleškem, pri dijakih ni bil prilubljen, preveč je bil čimeren. Zato so porabili vsako priliko da so se delali norca iz njega. Enkrat se je pa le maščeval. Govoril je o srebru, kako ga v Mehiki izločijo iz surove rude, in je reklo: »Kamenje popolnoma zdrobijo in pomešajo prah z vodo. To blatno snov zmešajo zopet s 3 do 5 odstotkov soli in sicer tako, da se cepeta in tolče z nogami.«

Tedaj so začeli dijaki cepeti z nogami, hrušč je bil velik. Ko je končno bilo zopet vse tisto, je profesor nadaljeval: »To cepetanje in tolčenje pa opravljajo oeli in mule.«

NAJBOLJŠA NAPITNINA.

Dva turista, ki sta zapustila gostilno, sta stisnila natukaricu v roko napitnino, ne da bi bila ta spremenna obraz. Ko ji je tretji nekaj dal, se je prisrčno zasmehala.

»No,« sta dejala ostala dva. »Vi ste ji pa dali veliko napitnino, ker je tako vesela?«

»Seveda,« je dejal tretji, »niti pol beliča, ja nisem dal; le na dlani sem jo poščegetal.«

OSABNEŽ.

»Vi ste našli vaše stanovanje popolnoma izropano, ko ste se vrnili z letovišča?«

»Da.«

»To vas je pa zelo zadelo.«

»Ne tako hudo. Mi smo hoteli itak vse znova urediti.«

VPRASANJE.

Gospa Repica je hotela najeti novo kuharico. Glede plačila se ne morete zedičiti, ker stavi kuharica previsoke zahteve. Nato gospa: »Jaz plačam dobro. V mnogih družinah plačajo mnogo manj.«

»Oho,« je dejala kuharica, »mnogo več plačajo druge.«

»Manj,« je dejala gospa. »To vem iz lastnih izkušenj.«

»Kje pa ste že služila?« je vprašala kuharica.

ČASTILEC.

»Gospodična, ali naj Vam ponudim roko?«

»Hvala, vrem lahko sama.«

»Vzemite tedaj vsaj moj dežnik.«

»Saj ne dežuje.«

»Nič ne de; toliko časa se bo va izprehtajala, da bo začelo deževati.«

V VASI.

»Kakšen pa si? Veš zatekel, z enim plavim očesom in razbitim nosom.«

»Pri padarju sem si dal zob izruvati.«

»In on te je tako zdela?«

»Da; toda padarja da bi ti sole videl, kakšen je on.«

PRAVILNO.

Gost: Natakar, ali nimate nobenega stola več?

Natakar: O, stolov je dovolj, samo gostje sedet na njih.

DOKAZ.

»Ali si tudi ti mnenja, da so poljubi nezdravi.«

»Čisto gottovo. Nedavno sem poljubil hčer mésarja Hrusta, kar pride oče zraven. Povem ti, da še po 14 dneh nisem polnojno okreval.«

PRIVLAČNOST.

»Kako privazno se vam ta pa dobriga. Žival ve tako, da ima opraviti z dobrim človekom.«

»To sem tudi. Poleg tega imam pa klobaso v žepu.«

USLUGA.

»Tvoja tašča mi je že parkrat naredila uslugo; rad bi ji napravil protiustlugo; kaj naj storim?«

»Pojd k nji in zabavljaj tri ure na dolgo čez me; tega bo najbolj vesela.«

TO JE ŽENA.

»Ti, čemu je pa oni gospod tam v kotu videti tako v zadrgi?«

»To je mož naše gostiteljice.«

»Vidi se, kot da bi ne spadal semkaj.«

»Če bi ne bil ravno njen mož, saj bi ga tudi novabilna ne bila.«

PRAZNOVERJE.

»Ali ste že slišala gospa, da se mora radi kolere skuhati vodno poprej, nego se je pije?«

»Seveda sem slišala to. Toda na tako praznoverje nikoli ne verujem.«

NEPOBOLJŠIV.

Sodnik: Vi ste nepoboljšivi grešnik; to pot vas denimo v prisilno delavnico.

Obtoženec (resignirano): Enkrat se mora tudi to zgoditi.

TA JE PRAVAI

»Kaj gorovite vi o vekican? To, kar pravite vi, ni nič pri mojem slučaju. Pri nas v obnici se je zadnjič rodil nek otrok, ki je bil tako velik, da je mogel priti na svet edino 21. junija, ki je najdaljši dan leta.«

LISTNICA.

Ti amo mio tesor: Vaša pom je preosebna, zato je šla v koš. I spomin le konec pesmi:

Po cesti beli gor in dol. Se čuje: Tesor, amok in žal kvak. A če izgine kedaj Tesor, To šele bo pravi vrag....

Pozor kopalniški RISTORANTE "VITTORIA"

v Gradežu (Grade) P. XIV. Nov. 25 na glavnem trgu ob kralju.

Običajno imenovano restavracijo v kateri dobite izborno kuhanjo, pravčinstva vipsavska in briska vina. Na razpolago tudi sobe za tuje. Za obilen obrok se toplo priporoča MET. POGRIZI restavaler, in znani gostiln. v Krombergu Lesineh.

Artur de Rossi

v Gorici, Corso Glis. Nrd 1. nasproti velikemu seznišču v Marziničevi hiši

Tapeči in poprijevale ob glavnih in delavnih zadejah iz Čehoslovake, zadej za masnolikarske blage in dekorativne.

Blage najboljše. Teče straga zida.

EDINA V GORICI
odlikovana

TOVARNA KISA

FRANC KRALJ

v GORICI - Via Cappuccini 9

Izdeluje najboljše vrste kis.
V zalogi ima pristni viški kis,
kakor tudi drugi najboljši kis.
Cenjenim odjemalcem se pripo-
roča za obilen obisk.

CENE ZMERNE : : : : :
: : : : : POSTREŽBA TOČNA

— Kako drago je pivo!...
— A! kaj še! Cena je
padla!

Mala piva stane 70 cent.
velika pa L. 1.40.

— Kje pa?

— V sladoledarni Baldini, Via Mazzini št. 1
(prej Via Municipio), ki ima
tudi veliko izberbo razno-
vrstnih sladoledov po L 1.
kos. — Tako grem tja!
Baldini sprejema tudi naročila
na sladoled za veselice!

je
milo pridne gospodinje

ZAŽELJENE POSEBNOSTI V POLETJU:

Sirup tamariado, zrnat, oranžen, ječmenast, framboza menta a L. 6-25 kg.
Milanski Bitter - Fernet - Žejogasilec al Selz a L. 14-50 stekl.
Turinski Vermouth, beli Vermouth - Žejogosilec al Selz a L. 5-50 stekl.
Jajčasti Crema Marsala, okrepevalen za ſibke a L. 12-00 stekl.
Likerji Sibilla vzorec Strega - Tunik idealen al Selz L. 13-00 stekl. 7/10.
Marsala Tropani extra Supperiore L. 4-50 stekl. 7/10.
Belo ital. vino 12 stopinj a L. 4-00 stekl. 2 litra.

Županica likerjev v Gorici, trg Sv. Antona starega štev. 7.

Popolnoma varno naložen denar
~~~~~ v JUGOSLAVIJI ~~~~

Ljubljanska posojilnica

r. z. z o. z.

v novopreurejenih prostorih

Mestni trg 6 v Ljubljani Mestni trg 6
sprejema vloge na hranilne knjižice
in tekoči račun. jih obrestuje po

8%

ter jih izplačuje takoj brez odpovedi in brez odbitka.

Večje hranilne vloge z odpovednim rokom.

Obrestuje tudi višje po dogovoru.

Trgovina z manufakturo

ŠKODNIK ANTON

GORICA, Via Seminario 10.

Le zadovoljnost k pravi sreči vodi!
Zapomni si, nevesta, to resnico,
in preden sečeš ženinu v desnico,
previdna pri nakupu bale bodi!

Blago po nizki ceni, zadnji modi
prodaja za deželo, za Gorico
pri semenščini v hiši x desetico
trgovca Škodnik Anton, znani povsodi.

A to se tiče tudi tebe, mati,
in tebe, žena, ženin, fant, deklini,
trgovci, ki kupuješ mnogokrat
cefirja, oksforda in etamina!

„Sem zadovoljen z blagom!“ vsak poreč
in zadovoljnost ključ je že do sreča.

Pozor!

Pozor!

Za poletno sezono, velika izbira
kambrika, perkala, zefirja, in krepa
volne za moške in ženske obleke. Ve-
lika zaloga vsakovrstnega perila za
šnovice in birmance,

Felberbaum & Rolich

Corso Verdi štev. 7.

(prej HEDŽET in KORITNIK)

Na drobno!

Na debelo!

Manufakturo, perilo, izdelane obleke, pisarniške potrebštine in papir

po cenah brez konkurence

kupite pri dobroznamni tvrdki

BRAT JE MOSE

Via Rastello 7 - GORICA - Via Rastello 7

Velik sejm za čevlje

v GORICI

Via Garibaldi št. 4

~~~~~

Razprodajne cene.

Otvoritev 11. avgusta

Velikanska likvidacija!

Elija Čuk

Gorica - Piazza Cavour št. 9
priporoča

slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo bogato zalogu in veliko izbero najboljših BIANCHI in ALTENA dvokoles. Šivalne stroje priznanih tvrdk TITAN in PFAFF, kakor tudi municijo in vsakovrsno oružje. Kdor kupi šivalni stroj, se ga pouči v delu umetnega vezanja preplačno, dokler ni zdobil popolne prakse.

Poslužite se pri njem

In ne boste se kesali, kakor se njegovi **stari odjemalci ne pritožujejo**, temveč pričajo o točni in solidni postrežbi.

VELIKE ZALOGE PO ZNIŽANIH CENAH

izredna prodaja na račun tovarnarjev

VIDEM - Via Savorgnana št. 5 - VIDEM

Izreden trgovski dogodek. - Cene nižje kakor ob katerikoli likvidaciji.

Vsled dohoda velikanske izbere manufakturnegga in drugega blaga, ki je te dni došlo, obveščamo svoje cenj. odjemalce, da se

VELIKANSKA PRODAJA

pod vodstvom in nadzorstvom centralnega ravnateljstva iz Milana - nadaljuje.

Cenj. odjemalci, ki mislijo nakupiti večje množino blaga, so naprošen!, da obiščejo naše zaloge na netržni dan, in to zaradi tega, ker ob tržnih dneh se v naših zalogah nabere velika množina ljudi. Vsled tega je nemogoče da bi jih tako postregli kakor želimo, in da si izberejo tako blago, kakoršnega sami poželijo.

**S. P. Tržni dnevi v Vidmu so:
TOREK - ČETRTEK in SOBOTA vsakega tedna.**

Velika zaloga platna za moške in ženske. — Lovsko blago. — Izdelano perilo. — Platno. — Gobasto blago za gospe. — Platneno blago iz volne v vseh visočinah. — Prti. — Brisače in servieli »Fiandra«. — Maje iz volne in bombeževine. — Tesahi. — Zavesi. — Blago za mobilijo — Preproge in kuverte v vseh merah. — Opreme za neveste. — Celotne opreme za hotele, zavode in samostane. Blazine izdelane iz žime in volne.

POSEBNOST: BLAGO ZA DUHOVNIKE. — DIREKTNI UVOZ VOLNE ZA BLAZINE.

VSAKO BLAGO, KI NE UGAJA BODISI PO KVALITETI BODISI PO CENI SE VZAME NAZAJ.

Na debeio in drobno!

Posebni popusti za razprodajalce.

STALNE CENE

Stalna izložba z zaznamovanimi cenami.